

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum error inconuenienter ponatur impedimentum matrimonij? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad nonum dicendum, quod conditiones particularium personarum in singulari sunt infinitæ, sed in generali possunt reduci ad certum numerum: sicut in medicina patet, & in omnibus artibus operariis, quæ sunt particularium, in quibus & actus considerantur & conditiones.

QVÆST. LI.

De impedimento erroris, in duos articulos dividit.
DEinde considerandum est de impedimentis matrimonij in speciali. Et primo de impedimento erroris.

¶ Circa quod queruntur duo.

¶ Primo, utrum error de sui natura matrimonium impedit?

¶ Secundo, quis error?

ARTIC. I.

Vtrum error conuenienter ponatur impedimentum matrimonij?

206

Tho. 4. d. **A**D primum sic proceditur. Videtur, quod error non debeat poni matrimonij impedimentum per se. Consensus enim, qui est causa efficiens matrimonij*, impeditur, sicut & voluntarium. Sed voluntarium, secundum Philosophum in 3. Ethic. potest impedi per ignorantiam, quæ non est idem quod error: quia ignorantia nullam cognitionem ponit, sed error ponit: eo quod approbare falsa proposita, sit error, secundum August. Ergo non debet poni impedimentum matrimonij, error sed ignoratio.

Trin. ca.

31. to. 3.

¶ 2 Praterea, Quod de sui natura potest impedi re matrimonium, habet contrarietatem ad hanc matrimonij. Sed error non est huiusmodi. Ergo error de sui natura non impedit matrimonium.

¶ 3 Praterea, Sicut consensus requiritur ad matrimonium, ita intentio requiritur ad baptismum. Si aliquis baptizat Ioannem, & credit baptismum, nihilominus Joannes vere baptizatus est. Ergo error non excludit matrimonium.

¶ Præterea, Inter Liam & Iacob fuit verum matrimonium. Sed ibi fuit error. Ergo error non ex-dedit matrimonium.

SED contra est, quod in Digestis * dicitur, Quid in contrarium est consensui, quam error? Sed consensus requiritur ad matrimonium. Ergo error matrimonium impedit.

¶ Præterea, Consensus aliquid voluntarium nomine. Sed error impedit voluntarium: quia voluntas, secundum Philos†, & Gregorium * Nissenum, & Damascenum † est, cuius principium est in aliquo genere singularia, in quibus est actus: quod erranti non competit. Ergo error matrimonium impedit. RESPONDEO dicendum, quod quicquid impedit usum de sui natura, impedit & effectum similiter. Mensus autem est causa matrimonij, ut dictum est*: idcirco quod evacuat consensum, evacuat matrimonium. Consensus autem voluntatis est actus, qui præponit actum intellectus: deficiente autem primo, sensu est defectum contingere in secundo: & ideo quando error cognitionem impedit, sequitur etiam defectus consensu defectus; & per consequens in matrimonio: & sic error de iure naturali habet quod accidet matrimonium.

Ad primum ergo dicendum, quod ignorantia difficit simpliciter loquendo ab errore: quia ignorantia sive ratione non importat aliquem cognitionis actum: sed error ponit iudicium rationis peruersum aliquo. Tamen quantum ad hoc, quod est impedit voluntarium, non differt, utrum dicatur ignorantia vel error: quia nulla ignorantia potest impedit voluntarium, nisi quae haberet errorum adjunctum; quod actus voluntatis præsupponit estimationem iudicium de aliquo in quod fertur: unde si est ibi ignorantia, oportet ibi esse errorem: & ideo etiam error quasi causa proxima.

Ad secundum dicendum, quod quamvis non concuerit secundum se matrimonio; contrariatur ei

hoc ar-
gu. habet
Grat. cau-
sa 29. q. 1
* in dig.
de iuris d.
omn. iud.

L. Si per
errorem.
† Arist.
Lib. 3. eth.
c. 1.
* Gregor.
Niss. li. 5.
c. 3.
† Dama-
li. 2. c. 24
q. 45. a. 1

erroris;
& igno-
rantia de-
cimen-

ei tamen quantum ad causam suam.

Ad tertium dicendum, quod character baptismi non causatur ex intentione baptizantis directe, sed ex elemento materiali exterius exhibito. Intentio sententi operatur solum, ut dirigens elementum materiale ad effectum proprium: sed vinculum conjugale ex ipso consensu causatur* directe: & ideo non est simile.

Ad quartum dicendum, quod sicut Magist. 10.4.4. sententiarum dicit †, Matrimonium quod fuit inter Liam & Jacob, non fuit perfectum ex ipso concubitu, qui ex errore contigit; sed ex consensu qui postmodum accessit: tamen tuerque à peccato excusat, vt patet in eadem distinctione ‡.

ARTIC. II.

Vtrum omnis error matrimonium impedit?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod error conditionis aut personæ, ut in littera * dicitur, Quia quod conuenit alicui secundum se, conueniet secundum totum suum ambitum. Sed error de natura habet quod matrimonium impedit, ut dictum est *. Ergo omnis error matrimonium impedit.

¶ 2 Præterea, Si error, in quantum huiusmodi matrimonium impedit, maior error magis debet impedire. Sed maior est error fidei, qui est in heretico, non credentibus hoc sacramentum, quam error personæ. Ergo magis debet impedire, quam error personæ.

¶ 3 Præterea, Error non evanescit matrimonio nisi in quantum tollit voluntarium. Sed ignorans cuiuslibet circumstantiæ voluntarium tollit, ut patet in 3. Ethic. * Ergo non solum error conditionis, aut personæ, matrimonium impediunt.

¶ 4 Præterea, Sicut conditio seruitur aliquod ex annexum accidens personæ: ita qualitas corporis aut animi. Sed error conditionis impedit matrimonium. Ergo eadem ratione error qualitatis aut circumstantiæ.

¶ 5 Præterea, Sicut ad conditionem personæ pertinet,

ut dictum est, q.45.

art. 1.

† lib. 4.

sent. d. 30

§. A. in

med.

* li. 4. s. et.

d. 30 eo-

dem §. A.

207

* lib. 4.

sent. d. 30

§. A.

art. prec.

lib. 3. c. 1.

¶ b. 3. c. 1.